

Je pátek 23. června, posloucháte studio N, tady je Filip Tytlvach.

Dnes o tom, proč prezidentce Čaputové došli síly?

Toto vyhlášení je jedno z najtěchších, aké som životě urobila, a zřejmě aj urobím.

Slovenská prezidentka Zuzana Čaputová oficiální potvrdila, že se nebude znovu ucházet opost prezidentky, řekla, že nemá dost cíl na další mandát.

Před oznámením tohoto svojho rozhodnutí, som musela odhadnout svoje síly na dělších od dnes potenciálně 6 rokov.

A po velmi podstivom zvažování dnes věm, že by tých síl na dělších mandát nebolo dost.

Jakým útokům musela čelit? Bude její odchod problémem pro slovenskou demokracii? A kdo už se těší na její místo?

Budu se o tom bavit sešech redaktorem slovenského deniku en Matušem Kostoulným?

Matuši, ahoj, zdravím ti do bratislavy, vítej.

Ahoj, děkujem za pozvaně.

Rádi o slovenskou kveci

Zuzana Čaputova nebude opetovně kandidovat v prezidentských volbách, hovorí, že ide o její osobné rozhodnutí.

Je to zle? Je to špatná správa?

Na prvů, na druhu a na tretjů je to zlá správa, protože Zuzana Čaputova je výborná prezidentka.

Takého dobrého prezidenta, prezidentku slovenskou ještě nemalo naozaj.

Mali jsme dobrého prezidenta Andrea Kisků, mali jsme prezidenta, ktorý prekvapil pozitivně Michála Kováča.

Ale aj v porovnaní s nimi si myslím, že je to nejlepší prezidentka, ako slovenskou zatěla malo.

Z tohoto pohladu je to zlá správa, protože dobrá správa i bola keby ta prezidentka, bola prezidentkou ještě další volobné obdobě.

A to, že se rozhodlaženou už nechce byt, je dvovodná sklámaně, ale je to škoda, je to jednoducho škoda.

Ale dá se tam najestě pozitivné momenty, dá se za tím v tom příběhu, ten příběch je tak košatý a hlboký,

že určité jsou tam mají momenty a rozmery, které se dávou povedat, že jsou pozitivné.

Co je pozitivního na tom, že Zozana Čaputová už znovu nebude kandidovat na prezidentku?

Čisto z její hladiska, čisto z její osobného pohladu, je to moment, kedy ona dokázala byt,

a je pošty do rokoch v prezidentském palaci dokázala byt člověkom sama seboj, dokázala byt ludskou bytosteho,

ktorá má odstup od vlastnej funkcie a ktorá ne je príviazana k moci,

nebaží po moci takým spôsobom, jako večší na ostatných politikov, a ona sa té moci dobrovolně vzdáva.

To je něčo tak nevidané a vynimočné, protože ona neodchádzat za poškandále,

ona neodchádzat za pretože by stratila podporu verejností,

a i v příjesku, který jsme zverejnili tento týžděně, Zozana Čaputová stále najpopulárnejšou politickou v krajine.

Neberte prosím, moje rozhodnutí nikandidovat, ako důkaz z toho, že ze slušnostou sa nedá uspět.

Dají se s ní vyhrať volby, vykonávat mandát a byt přitom najdvoverihodnějším politikom v krajine.

Ona ani neodchádzat za pretože by mala nevěme o tom, že by mala nějaké vážné zdravotné problémy,

alebo teda, že by by z ozdravotných dvouvodou, čisto z ozdravotných dvouvodou musela odjistiť. Ona pomenovala, že odchádzať za pretože jej došli sili, a nemohla by vykonávať ten úrad na 100% tak, ako si to ona predstavuje. A preto ho odchádzať. A to je niečo, čo popiera základné pravidla politiky. Do politiky ľudia idú preto ty idealisticky, aby menili svet k lepšiemu, a ty pragmaticky, aby získali moc a aby mohli mohli ovplyvniť váš chod svet a okolo nás. Čiže túžba získať moc, túžba mať silu, rozhodovať o tom, ako sa bude vyvíjať krajina, ktoré žijete, alebo mesto, ktorou žijete. To je úplne základný motor hnací politiky, preto ľudia idú do politiky. Ono to z nej možno trochu zle, ale na to mňa je nič zle. Keď máte dobré myšlienky a dobré úmysly, tak je to preštné to, čo chcete. Jednoducho chcete, aby to bolo lepšie, ako to bolo do teraz. A Zuzana Čaputová nám odkazuje, že ona tu moc nechce. Ona ju mohla mať. Ona ju neducho stačilo, aby sa zúčastnila voľby a som si takmer istý, že ak by sa nestalo niečo šokujúce, ona by toho prezidentku druhý krad bola. A napriek tomu povedala, že ne, nechcem to urobiť. A teda pre nás ako verejnosť, si myslím, že to ne, úplne radosná správa. Ale ak sa na to pozoráme z nadľadu a vidíme pred sebou človeka, osobu Zuzanu Čaputovú, tak si to zasluží, až by som povedal obdiv. Ta sila odolať tej moci, tomu vábeniu tej moci. A urobiť rozhodnuteľ, ktorej je veľmi prekvapivé, veľmi nepredvídateľné a veľmi nezvyčajné. Je pravda, že nejenom v rubskom, ale v celosvetovom kontexte, neznáme moc politiku, ktorý by sa dobrovoľne vzdali moci. Ale z iného uhlu pohľadu nemôže sa to čistiť, i takže Zuzana Čaputová vzdala ten boj o slušnú politiku. Ona sa veľmi snaží presvedčiť ľudí, že to tak nie je, že to nie je vzdanie sa, že to nie je rezignácia. Slušnou a hodnotovou politiku porazí len to, kde jej prestaňme veriť. Já i stále verím. Ale samozrejme, že to sa nedáciť teda nijak inak iba, takže niejakom bode ona sa rozhodla, že jej mnutočný svet, alebo jednoducho jej sloboda, čo nie je málo, ja to naozaj neironizujem, je prejde dvojitým, ako to, či krajina bude v poriadku, alebo nebude v poriadku. Znova ten odkaz je hľadí, čiže souběžne s tým odkazuje, že to nepreca nemože stáť a padať na jednú osobu. Čiže Zuzana Čaputová je v tom vyjadrení, ktoré tento týždeň prečítala, povedala, že veľa tu veľa šíkových ľudí, na všetkých úrovniach politiky a určite sa nájde i veľmi dobrý prezident. Tak tam je problém vlastným, že určite sa nájde, pretože na Slovensku máme len skúsenosti s tým, kedy sa našli práve naopak katastrofálny politici, ktorý sa dostali k moci,

že to je práve to, čo z toho robí, povedal by som,
že ryskantnu operáciu, ale jasné,
ona mohla byť prezidentkou a už dalé nechce byť.
Nijak jinak sa to nedá chápať,
takže v nejakom bode si povedala,
že nestoji jej to za to, aby sa objetovala pre republiku.
Co znamená, na to nestoji jí to za to?
Co jí za to nestoji?
Já bym, že ona čírala různým útokům z různých strán,
ty útoki nebyly vůbec hezké, tohle je to, co jí za to nestoji?
Pomenovala niekoľko dvovodová, ona jich tak skvěl náznačila,
protože mnohé z nich jsou asi naozaj veľmi sukromné,
aby jsou, nepožlou slovo, intímné,
ale jsou jednoducho naozaj zasahují její osobu a její nejbližších.
Čiže my všetci vėjeme,
že prezidentka Čaputová čerila neustále útokom.
Tě útoki byly na různých úrovních.
Utočili na niu politici,
najagresivnější, najvůgarnější a najtupšie bývali přeměr Robert Fico,
ktory a jeho z polustránící do strany smer,
ktory jej nadávali, vyhrazali, se klamali,
hecovali lidi, aby o něj hovorili naozaj nechutné věci
a robili to viac menej neustále.
Ale nebou to len Fico,
bou to aj Igor Matovic,
že byli to další politici,
ktory to robili verejne
a s jednoznačným zámerom
s nechutidiu a s nepřijemným je život.
Samozřejmě pár sloutoch to vyhlaseňa
nemůže obsiahnuť všetky
najhopšie dvovody mojho rozhodnutě,
mezi ktorej patry a i ohliat na mojou rodinu.
Napři k tomu
sa uchádzam o vaše pochopeně
a dvovery v tom,
že som rozhodnutě zvažovala veľmi podstívo
a že dvovody preň su naozaj silném.
Ale tě útoki nebou len na tej verejné
i politické úrovni,
oni se zjávne odohravali
i povedal by som pod povrchem,
ked' prezidentka dostávala
stouky výhrazných emailov.

Věme o tom, že dostala nábojnice,
ktorej mali vystrašiť prezidentku
alebo jej blízkých.
Hovorí sa o príbehoch,
kedy narušali pokoj ľuď
a pred jej domom,
protože prezidentka dostala bývať
o svojom dome
pri Bratislave
v radové zástavbe v pezinku
a v noci jej tam vykrykovali podoknami
ľuď, ktory s ní nesuhlasili
a museli u niekoľkokrát
evakuovať do hotela,
protože byla nahlasena bomba
a podobně,
takže tých výhražok
bylo obrovské množstvo
plný internet nechutností,
ktorej sa naňuvalilo.
Ale netikalo se to len jej,
myslím si, že ten zlomový moment
bylo to, že se to týkalo
a jej najbližší,
a hlavně je cér,
ktorej, ktorej vlastně
jsou o věku ok. 18. rokov,
jsou na hraně do spolosti
a i oni museli čeliť
najrůznejším nechutnostem
a vyhružkám.
A tam,
s tých náznakou,
ktoré pani prezidentka hovorí,
tam vlastně
materský instinkt
prevažil
ta snaha ochrániť svoje cery,
byla silnejšia,
jako to,
že by mala
z pocitu z odpovědnosti
dělej
znášat všechno toto.

Dělej se už o druhé,
volebné období
nebude mu chácat.
Stojí v tom pozadí,
její ho rozhodnutí
ještě něco jiného,
než to, o čem teď mluvíme,
nebo než to,
co ona oficiálně řekla
na Tieskové konferenci?
To se můžeme len dohadovat
a v skutečnosti
si nemyslím,
že tam je něco vědět.
Ona na tej tlačové konferenci,
abysená v tom,
co mám výhlásení,
povedala,
že naznačila,
že za tým je teda
rodina a snáho ochrániť rodinu.
Povedala v rozovore,
který zatěl dala
jediný děniku smeč,
kde vysvetlovala to
svoje rozhodnutě.
Povedala,
že pod dlhom zvažovaní
urobila to,
aby sa z verejnej role
vrátila späť samá sebak
svojej vlastnej,
cukromnej role.
Aké by naznačila,
že se vlastně necítila
byť samou sebou,
keď byla v politike.
Hovorila o tom,
že jej došli síly.
To jsou všechno náznaky,
ale velmi dvoložité a klúčové.
Kdyby som to malo
přetlmočit do,
povedal by som,

že také reči,
která je,
která sa snaží to dekodovať,
tak by som povedal,
že prezidentka naznačuje,
že sa cíti vyhoreta,
že sa cíti
príliš unavená na to,
aby mohla odozdávať
100% výkon,
že sa cíti
zranená tým,
akému stresu a tlaku
byla vystavena jej rodina,
jej najbližší,
najmäjé céri,
a že se nevidí,
že samu seba nevidí
v pozici človeka,
ktorý má na ramenách
zodpovednou za celou krajinu.
A teraz to môžeme ať
stouky implikácií.
Pré mňa je z toho
najväčšie ponaučené,
alebo to,
co si začel,
já z toho beriem,
je to,
že prezidentka Čaputová
opakovaně prekvapila
a doteraz većinou pozitívne.
Čiže ona nebola favoritka
volieb.
Ona kde nastupila
do prezidentské kampaně,
tak a já som sa
sam teda smíal to,
může by naozaj mohla
byť prezidentkou,
že by mohla zvíťaziť na
Slovensku, ktoré je
zahkonšpirované,
rusofilné,

má problém s liberalnými
myšlienkami.
A toto všetko zuzna Čaputová
velmi jednoznačne
a jasne v té kampani
pomenuvala
a hovorila.
Takže myslel,
že to je vás menej
štatisticky nemožné,
alebož matematicky
toho je nemožné,
aby mohla zvíťaziť.
Mylil som sam
na mojou obhajovu,
povím, že som to
pochopil relatívne
ešte v čas,
ale teda
na začetku som to
nechápal,
prekvapila.
A teda prekvapila
drujkrada,
prekvapila
neúplne veselo,
alebo teda
pozitívne.
A to,
co je medzi tým,
já som si hovoril
celý čas,
výbornou prezidentko,
a naozaj,
že ona urobila
zopár chyb,
politických,
urobila zopár
vec historimi nesuhlasím,
ale to je úplne normálne,
ale
ale nějaké zásadné zlihaně,
alebo pochybnost,
že by,

že by konala
v tom úrade
z ohľadom
pre svoje vlastný prospěch,
alebo,
že by jednoducho zaněť bávala
svoje povinnosti,
taká situace nebola
za celé tě šty roky,
a predpokladám,
že nebudí ani v tam
posledný roky je mandatu.
A príjmne,
pani Anna Zemanová
šrevka poslanětského klubu
za SAS,
čo vy teda hovorí,
tě na to zásadné
stanovisko,
ktoré zhruba
pred hodinou povedala
Zuzana Čaputová?
Respektujem ho,
a však je mi to luto,
já jsem sama
svojím poslostomci
s svojí stát
na sociálních sěťch,
podporila pani prezidentku,
a jsem mi tak požijadala,
aby zvážila svoje rozhodnutí,
nekán tydováď.
Napříje k tomu,
si myslím,
že ten úvod
její politické kandidatury,
tak jak k tomu přišla,
prekvapivo,
že to vlastně predznamenává
je tento koniec,
protože
ako keby
nebola připravená
na to,

čeu v té politike čaká.
A to je podle mňa
problém,
ktorý máme na Slovensku
velmi rozšírený,
a nie je to
vzdělekálem problém
Zuzani Čaputovej.
Do politiky
vchádzajú,
vstupujú ľudia,
ktorí to idu skusit,
ktorí
ktory
jsou
odbornici svoje
svojich profesijách,
jsou šikovni,
ale
vchádzajú tam bez toho,
že by mali za sebou
10 rokov
v regionálných štruktúrach
politické strany,
5 rokov
v parlamentě,
jako radový poslanci
a 5 rokov
ministrovaně ale o podobně.
Aj v osvětě sa to děje,
aj v osvětě máme
hvězdy,
ktorej zažiaria,
ktorej vyskočia z ničeho,
a stanu se,
dajeme tomu až preměrmí,
také situácie,
si pamytám,
aj v České republiky,
chvóněšném dosledku,
ale i z Rakuska,
ale i z iných krajín,
a z Britány je na koniec.
Ale većšina tých ľudí,

ktorí jsou v politiké,
jsou
profesionální politici,
ľudia, ktorí se na ten výkon,
na ten mandat,
připravují celý život.
To jsou
tě příběhy,
ktoré čítáme o amerických
prezidentoch,
alebo britských
politikoch preměroch,
to jsou příběhy,
kde ty ľudia
od střednej školy
připravované
alebo se připravují
na tom,
že raz budu politici,
čiž dávají si pozor,
alebo mali by si dávať
pozor, čo robí,
ako sa správajú,
mali by sa učiť to remeslo,
čo to znamená
byť v politike,
a potom do té politiky jdu.
Idu.
To neznamená,
že nezlyhávajú,
a častokrát fatálne,
ale
som si úplně istý,
že ich nemohu
překvapit to,
že politika,
že současně o politiky
je aj špína,
utoki, hnus.
Som si úplně istý,
že ich nemohu
překvapit potom to,
že
současně o politiky

je aj zmena
životného
režimu,
alebo teda stráta
sukromia.
A to jsou věci,
které podle mě Zuzana Čaputová
neupě malá,
byla na ně připravená.
A já jsem to už povedal,
ona býva
do teraz v Radovej
zástavbe
v mestečku
při Bratislavě,
ale nechcel z něho
z toho domu odýst.
Samozřejmě,
že jsme vynni
jako občaně
a jako krajina,
protože nemáme dvostojné bývanie
preprezidenta
a nemáme ho už 40 rokov.
Ale
to jednoducho
nije
v poriadku
a ani to rozhodováně za tím,
protože
Zuzana Čaputová cela
zostať svojom dome
proto, aby
si zachovala
čas svojho
spredošleho života,
aby si zachovala
svoje sukromě,
aby so svojimi
dětmi a so svojim partnerom
byla svojom dome,
kde jednoducho žije
a kde sa cítí doma.
A

představ si prezidenta
spojených států amerických,
že pověže,
ne, já nepodem bývat
do běleho domu.

Představ si prezidenta
spojených států amerických,
který chodí nakupovat
do obchodu.

Představ si prezidenta
spojených států amerických,
který

potom,
čo celý děň rozhodoval
o tom,

že či krajina
uroby to,
alebo ono
večer přijde domo
a navarí večeru
pre rodinu
dojbyť.

No dobře, ale
Zozana Čaputová
řekla slova,
který mě se opravdu
jako vrly do mosku,
ty řekla,
že za lidskost
platíte velkou cenu
svoji zranitelností.

Dá se vůbec
v tomhle
bezkrupolózním prostředí
pohybovat
jako člověk,
který
má určitou dávku empaty
jako člověk,
který je senzitivní,
je citlivý,
je vlastně lidský,
není tohle důvod,
protože do té politiky

dostávají potom
nebo lidi,
kteří to užijí pomoci,
není tohle to,
co člověka
jako je Zuzana Čaputová
prostě vyverné z toho systému?
Určitě, ano,
určitě to je
s účastěho toho problému.
A určitě to je
osobnostné nastaveně
každohu jednotlivca,
že či to vlastně
vězvládnú dělat
nebo nevězvládnúť.
Ukazuje se,
že Zuzana Čaputová
byla na to příliš citlivá
a příliš
si to púšťala
k sebe.
A ano,
logickým vývodom
potom je,
že když lidi
jako Zuzana Čaputová
jsou príli žiemný,
citlivý a ľudzký,
tak potom nám zostávajú
u lenty
menej jemný,
menej citlivý
a nieludzký.
A takých máme
v politike,
aj vy,
desiatky,
stouky, večinu.
To tak je,
ale ani to prece,
nemože znamenať,
že to je buď alebo.
Jednoducho,

aj tam se musí
dátě urobiť,
preto vše,
vše ličo možné,
aby jsme
Zuzana Čaputová
umožnili v tej politike
být.
Je to v našom záujme
a to je projastně to,
co jsem hovoril.
Zuzana Čaputová
mala podlámná
desiatky
jednoduchých nástrojů,
relativně jednoduchých nástrojů,
ktorý mi si ten život
mohla zlepšiť,
vzmysle,
nie je teda,
aby mala nějaký
prospech,
ale aby mala nějaké
vlastné obohacení z toho,
ale aby u to
neničilo,
až tým způsobem
jako u to ničilo,
který je ochranka,
servis,
ktorý jako prezident podlámná,
mámať.
Je to tragedia
a k naslovensku
sa na to pozarám,
že to je nějaké
pánské huncudstvo.
To je jednoducho
vec, o které by se malo právě
teraz při odchodě
a teda
při tom rozhodnutí
Zuzana Čaputovej
diskutovať,

že čo je ten servis,
který ponúkame prezident,
to vedelo prezidentke,
premiérovi.
Naš premiér
súčasný,
premiér úradníckej vlády
bytouké tam,
kde býval
a nechce sa očel odstěhovať.
Naš predošlý premiér
Edward Heger
býval celý čas bytouké
a nechce sa očel odstěhovať.
Ochránka,
naša ochránka
je z toho hotová.
Jednoducho oni nevedí
a ochrániť
najvyšší ústavný činiteľou
a nevedí a ich ochrániť
nielen pretože
podlámna nemáme
úplne dokonalu ochránku,
ale je pretože
ty ústavný činiteli
nehcú
mať tie výhody,
které by z tej funkcie
mali plinuť
a to nie je nejaký rozmar.
To je jednoducho
zjednodušeně práce
té ochranky,
ale zjednodušeně práce
je tomu politikový.
A s takými to nástrojmi
by se to podlámna
dalo lepší je zvládať,
akby to bylo
vo verejnosti prímané,
akby to nebylo
prezentované
jako nejaké,

neviem,
huncudstvo.
Pro kohol je to dobrá správa,
že už
Zuzana Čaputová nebude
se účastne ďalších voleb?
Krátkodobo pre Roberta Fica.
Roberta Fica si na tom postavil
posledné
3 roky
albo 4 roky
politické agendy,
bylo, že utočil
nás Zuzanou Čaputovu.
Všetko, za všetko,
aj to,
že pršalo,
alebo nepršalo,
aj to,
že ráno vyšlo slonko,
alebo večer zapadlo slonko.
Za to všetko
mohla Zuzana Čaputová,
o ktoré hovorilo,
že je to americká agentka,
že je platena
George Shoroshom
a hecovali ľudí,
aby naňu kričali
ještě oveľa nechutnejší věci.
Roberta Fica o tomu
venoval veľmi veľa energie,
aby urobil
Zuzanou Čaputovej
nepriateľu,
naprək tomu,
že ona má úplne
jinak postavenú politiku
a vôbec celé vystupovanie.
Krátkodobo bude,
on spokojný,
bude mať určite,
než bude mať.
Už určite má pocit,

že vlastně tá jeho strategia
utočit,
znechutit,
ohadzat,
špinou
vlastně funguje,
protože,
protože se to,
protože se mu to
krátkodobě podarilo.
Napřek tomu
já zostávám optimistom
z mysle,
že nevěřím,
že Slovensko je na tom
až tak katastrofálně zle,
aby lidé byly
tak popletení
a tak zábudliví,
aby
výsledkem toho,
že se stěhně Zuzanou Čaputovej
a bylo to,
že by měl zvítězit
Roberta Fica.
Hrozinám to,
bude to velmi těsné,
hrozinám to
v parlamentních volbach
a pokojně se to může stát
dramatickou volbou
a i v prezidentských volbach
nejbližších.
Ale já v tom som optimista
a myslím si,
že z dlhodobého hlediska
Roberta Fica je minulost
a
může dalších lidí
ohadzovat
blatom,
může na dalších lidí
o nich klamat
a utočit na nich,

ale tomu
nemože fungovať
do nekonečna.
Musíme se jednoho dňa
sam musí a ľudě na Slovensku
proti tomu postaviť.
Já znamořemně v roce
nemám žádný průzkom
veřeného ménění,
ale slováky,
který znam,
nebo který mám na sociálních sítích,
tak to,
co jsem zaznamenal
po rozhodnutí Zuzaní Čaputové,
bylo očetá
beznaděj,
očeté znechucení
z té politiky.
Asi tam musí nutně
znamenat,
že se přimknou
Roberta Fica vy,
ale nevykašlou se na tú politiku,
nebude to
tak víte ten moment,
o kvíce,
že to už je vopravdu jedno?
Je to
riziko.
Samozřejmě,
že to hrozí
a myslím si,
ktorá to urobila
tak těžkým
prezuzanou Čaputovu,
proto se tak dlho rozhodovala,
protože si to podle mňa
uvedomuje,
že to je riziko.
To rozhodnutě
Zuzaní Čaputovej
se zapíše do dějín,
až potom,

jako budeme vědět,
jako dopadli
najbližšie parlamentné volby,
a jako dopadli
najbližšie prezidentské volby.
Ak by sa písali
ted' dnes,
tak si myslím,
že by prevažil ten moment,
že odišla,
že utiekla zboja,
že to není,
ale ak náhodou
sa stane,
že parlamentné volby
nedopadnu až
takou katastrofou,
že ty voliči,
ktorý dnes sa cítí
beznádejný
a frustrovaný,
presně jako hovoríš,
že nakoněc
sa vlastně
i potom rozhodnutí
Zuzaní Čaputovej
preberů
a zmobilizují
a uvedomí asi,
že nie Zuzana Čaputovaná
zachraniuje.
Každý jeden volič
má zodpovednosť
za to,
že či jde volit,
či voli spravně,
či voli tak,
aby ta krajina
prosperovala,
aby byla demokratická.
A potom prezidentské volby,
jak v prezidentských volbách
z výťazí kandidat,
ktorý bude

aspoň tak dobrý,
jako Zuzana Čaputová,
tak potom si myslím,
že aj ten odkaz
Zuzaní Čaputovej
bude oveľa pozitívnejší,
oveľa svetlejší,
žiarivejší,
ale ak se to nestane,
ak to dopadne zle,
tak to bude
riadny masaker.
A kde bude novým prezidentem,
mnou prezidentkou?
Kde už se řadí do toho,
to je fronty na ten lepost?
Je to ještě příliš čerstvě
a hovorí se o večerných ľudoch.
Najväčšie šance momentálne,
kde by se volby mali odohrať teraz,
tak najväčšie šance by mal Ivan Korčok.
Ivan Korčok je bývalý
zahraničných vecí.
Človek, ktorý bol 30 rokov diplomaci
a teraz bol vládě Eduarda Hegera,
bo my nisem zahraničných vecí,
teraz stojí mima politiky,
ale v jazmeně je to také verejné tajemstvo,
že čakal, ako sa rozhodne
Zuzaní Čaputovej,
a k Zuzaní Čaputovej
nebude kandidovať,
že už teraz věme,
tak bude kandidovať on.
Podľa prýjezku moho,
které jsme si dali robiť
a my, a jsme ich zverejnili,
myslím, že v Aprili,
tak to vychádza tak,
že ještě aj v momentě,
keď Ivan Korčok
neoznamil svoju kandidaturu,
tak by porazil takhmer hoci koho
a dokázal bys výtazit

nad takmer každým okrem
Petra Pellegriniho,
který je před sedm strany hlas,
ktorý však hovorí,
že nechce byť prezidentom
a chcel by byť premiérom
po tých to voľbach.
Príjezku mi hovoria,
že je na druhom alebo 3. mestě,
ta šanca,
že by mohlo by byť buducím premiérom,
je na vstole.
Ale jak se to nestaně,
tak se může rozhodnout dupně jinak.
Těch je mena, o kterých se teda hovorí,
nejčastě ještě Ivan Korčok
a potom sa vlastne špekuluje,
že či by kandidoval Robert Vicoznova
na prezidenta
alebo či by kandidoval Petra Pellegrini
a potom další samozřejmě ještě.
Na kolik tenhle příběh
zuzane Čaputové říká
něco o tom, jak moc těžké
nebo jak moc obtížné
je být
v té slovenské společnosti,
protože se tak moc nelišíme,
ale jako významnou ženou,
která má vruce moc.
To je další rozmer, který je problematicky,
protože samozřejmě,
že se na zuzanou Čaputovu pozeráme
jako na
role model, který
zastupuje, symbolizuje
všetky ženy
a budouce ženy v politice,
protože vidíme zuzanou Čaputovu
jako jednu z těch prvoleskyň,
která otvara dvere
podkaz, jak bude,
jak prevážitá
frustrující, lebo

teda
dešperátna verzia
toho je odchodu, tak samozrejme,
že to môže znamenať,
že ďalší ženy, ďalší budúce političky
budu otovieť váhať,
že či do toho majú zálebo nemajú zť.
Treba povedať, že to,
čo sa dialo s Pani prezidentkou,
bolo výnimočné aj preto,
v tomto by som znamnou úrade,
mnohí sítno dovoľovali
z takých mizoginických
pozícií, ako k žene.
Za iných okolností,
oči osobe, na tejto významnej
ústavnej pozícií,
ktorej vlastne niečo vytknúť,
že je veľmi ťažké nájsť,
niečo rukolapné,
o čo sa dá oprieť,
tak vlastne by zrejme
neotočili jej neprijateľ
až z takou brutalitou.
Máčovidný, patriarchálny
systém, ktorý stále na Slovensku
máme zohral svoju úlohu Bohu ťažbo.
Ale dá sa na to pozerať,
z opačnej strany.
Zuzana Čaputová,
ako žena, ako politička,
ako žena a politička,
ktorá razila politiku slušnosti,
racionality
a ľudskosti,
dokázala zvíťaziť
v nehostinnom politickom prostredí
reality, zvíťaziť
v prezidentských voľbách.
Dokázala byť celé 4 roky
a ja som si takmer istý,
že to tak bude ten posledný rok,
že dokáže 5 rokov
býť dobrou a ja si myslím teda osobne,

že nejlepší prezidentkou.
Čiže
odjde, neodjde po 5 letech
ten odkaz je skutečnosti v tom,
že dokázala vyhrát a dokázala
byť vzorovou prezidentkou.
Čiže já bych si myslel,
že skutečnosti málo byť pobuděně
pro lidi, pro politiku,
kteří chtějí dělat slušnou politiku
a i pro ženy, protože
jasné, že to je těžké,
jasné, že to je nepříjemné,
jasné, že to je náročné,
jasné, že to nemusí každý
zládnout a vydržet.
Ale kdo se toho bojí,
tak ten nech tam nejde raději
z principu, protože
to naopak není pro každého a pro každou.
Požádáme-li poslání otázka Matuši,
velký problém je
rozhodnutí jednoho člověka
pro celkovou kondici
demokracie.
Je to velká věc,
na to jsou knihy, ale veď
politika je o symbolech
a o jednotlivcích.
Celé dějiny si rozpráváme
se z příběhy králov,
panovníků, prezidentů,
vojvodců,
nerozpráváme si příběhy
strukturovaných tisíců lidí,
rozpráváme si jich se z jednotlivců
a je to
pochopitelné, tak fungujeme
jako lidé a tak jsme fungovali
jako, že celé tisíc let tak fungujeme.
Takže
je úplně jasné,
že tak jako hovoríme o
Zuzaně Čaputové jako prezidentce

slovenská a keď ideme na to úroveň
že by sme se rozprávali z jinou krajinu, tak
Zuzaná Čaputové je slovenskou,
jakože ona reprezentuje slovenskou.
Čiže jasné, že to má obrovský
slovenskou,
prezidentka veľmi správne
hovorí, že ale to nie je len o jednom človeku
že prece to musí byť s tým ostatným.
A no, a já to opakujeme
a stále zdvoraznujem, že
to nie je tak, že prezidentka
ale o prezident, že jeden človek tu všetko zachrání
to nie je Zuzaná Čaputové
zvádza k tomu, tak jako
výzera, tak jako
javín a navonok, ona má
taky princeznovský zhlad
je posobě jako taká
princezná harytěroch.
To nie je o jednotlivco,
jakože ta si a meč alebo zahalojí se závojom.
To je nakoniec, je to
robotě tisícok lidí, který
vytvárajú tu krajinu
naplňají u obsahom
a robijají.
Ale lidry jsou lidry
a na to potrebujete
macilného lidra, aby
jste za ním mohli jít, a teraz nije slepej věre
nije v pocitě, že
hlen služite nějakému konkrétnemu lidroví
to zuzaná Čaputova nikdy nevyžadovala
ani to neodkazovala.
Ale chcete má člověka
s kterým se větě stotožniť, chcete
má člověka ktoremu dvoveryujete,
ktoremu chcete odozdať
symbolicky odozdať
tu svoju, ten svoj hlas, tu svoju moc
aby on potom na nějakom
výšom fore vlastně va zastupol
a to je ten dvoložitý moment

a preto je dvoložitý, aby
jsme po výborné prezident
ke zuzané Čaputové mali zase
výborného prezidenta
o prezidentku, pretože
to je o veľa jednoduchšie potom
sacítit identifikovat sa z tou krajinu.
Já jsem slybil posledního tásku
a naparám mě ještě jedna, nevím
na kolik se hodnotí
zjev paní prezidentky,
že Petra Pavla nikdo nepovažuje za prince
ani za krále, zatím jsem to neslyšel
nebo zatím se nehodnotil, takhle ten jel zjev tady.
Ale zaznamenal jsem
opravdu jako
až jako rostomiláj komentáře
s nímeca stamezu Zane Čaputové a Petra Pavla.
Nezpojujete se tady nějaký jako Československý příběh?
Myslím si, že v jadzako
si vlastně aj priznávame
a v jadzako aj verejně se hovorí, pretože
som si úplně istý,
že v rozhodovaní prezidentky Čaputové
zohral významnou úlohu
Petr Pavel, pretože
prezident Pavel povedal těsně po zvolení,
že on to beruje
na jedno volebné obdobě, protože
to považuje za správném,
že se tomu venovať absolútně všetko
a chcete do toho i znaplno
a nemyslí si, že se to dá zládnout
dve volebné obdobě.
Myslím si, že Zuna Čaputova už tom čase
těž velmi intenzívně váhala
že či má znova do toho jist,
ale kdy to počula
od prezidenta Pavla, som si istý,
že to u něj zarezonovalo
a som si úplně istý, že se o tom veľa
rozprávali a má to
a jako vnútorný argument,
ktory aj svojemu najbližším okoliu

je, že radšej na 100%
ale 5 rokov, ako na polovičný výkon,
ale 10 rokov.
Takže tam se podle mňa to prepája
i tento rozhodujúci moment,
který je Zuna Čaputova se prepája
v jadzako, bysme si myslili.
A já musím priznať,
že som troška dúfal
v tom,
že keď byl ozvolený prezident
Pavel, dúfal som
v to, že ten moment
s úzvuku
alebo teda povedala by jsem,
že vzájomných sympatií
akási
vzájomná dvovera,
která tam od prvého dňa
od momentu, kedy byl Petr Pavel zvolený
veď Zuna Čaputova išla do Prahy
ešte v momentě, keď ani nemohla na 100%
vedieť, že bude zvolený.
Tak trochka som dúfal v to,
že vlastně se navzájom potěhnu.
Že to bude jeden z dvovodou,
prečo Zuna Čaputova bude chcet
dostať v úradě
si bude mozpovedat,
že čakajú ještě
z toho ďalšieho obdobu, aby 3 roky boli
vlastně spoločné,
tři a po roka bylo spoločných
s Petrom Pavlom.
Volejte mi pozvat na podium
prezidentku Slovenska,
Zuna Čaputova.
Zjavně to
nestačilo,
ale
ten to prepojeně
podobných rysů
když jsou
odkazu

neprofesionálny politik.
Je to človek, ktorý vstupu
do té politiky z jiného sveta.
A je Petr Pavel používajú jazyk,
ktorý nie je taky agresívny,
nie je taky
útočný,
jako rovnako, jako to robí Zuna Čaputova.
Tě spoločné rysy tam jsou.
A jak Petr Pavel
dodrží svoje slovo
a náhoze se nebude druvíkrat
svoje slovo
tak si myslím, že
vás bude čekat těž podobná situácia
a akurat bude tě na to věc připravený,
protože on to avizuje od prvního dne.
Myslím, že na světě
nesu dva národy,
ktorej jsou si tak blízké,
jako češi a slováci.
A právě ta to lidská blízkost

.....

a mě působili, že vy spolu mohli vytvořit něco, jako takové mezinárodní kumpánství, partiátství, co si, co mě bylo velmi sympatické. Tak nic, tak aspoň trát ten následující ještě rok,

než zaznača, potová skončí ve funkci.
Šefra Akteroslovenského denníku N. Matuškostolný,
byl hostem studia N. Matušimosti, děkuju a měj se hezky.
Ahoj.
Děkuju. Pěkný děmprém.
Dokončím teda posledný rok svojho mandatu,
a moja služba v tejto funkcii bude naplněná.
A teď už jsou na řadě zprávy, které by vás dneska neměli minout.
Tým zvláštního vyšetřovatele Džika Smise
předal Donaldu Trumpový první sa do dokumentace
z níž vecházel při vznesení 37 bodů obžaloby,
amerického exprezidenta vyní z konspirace,
špionáže nebo zadržování tajných dokumentů.
Český systém dávek se uprchlíkům odledna neotevře.
Ministerstvo práce původní záměr přehodnotilo.
Důvodem je možný dopad na úřady práce i na výdeje.
Dál se bude poskytovat humanitární dávka
a to podle uprchlíkova příjmu a zranitelnosti.
Pokud se objeví další podezření,
že minister Pavel Blažek ovlivňuje vyšetřování brněnské kauzy,
měli by piráti požadovat jihokonec nebo odejít zvlády samy.
Prohlásila to jejich europoslankině Markéta Gregorová.
Prezident Petr Pavel předal jmenovací dekreti 93. profesorům.
Jmenovací dekretci z rukou prezidenta převzali i historik umění jeří fight
a fyzik Ivan ošťádal, kterým Pavelu v předchudce Milř Zeman
odmítal nejvyšší akremický titul udělit
k vůlivý hradámky jejich minulosti.
A irská vláda nabízí až 84.000 eur, skoro 2 miliony korun,
lidem, kteří se usadí na jednom z tamějších odríznutých ostrovů
a zůstanou tam žít.
Reaguje tím na pokles populace, na pobřežných ostrovech.
A na závěr, ještě jízlivá poznámka,
Petr Dobrovský založil jedno z největších knikupetství
a nakledatelství u nás.
Firma má miliardový obrad.
Jak zjistil server se znam z právy u soudu o výživné,
ale Petr Dobrovský roky tvrdí,
že jeho měsíční příjem činí jenom 20.000 korun.
Když ale ručilo za úvěr, uvedl příjmi vyšší.
Možná by se měl pan podnikatel přeci s některé z kních,
které jsme našli v E-shopu knihy Dobrovský.
Třeba staňte se lepším tátou ježdnes,
rodičovská odpovědnost,
nebo jak nebíd úplným blbcem.

Na slyšenou v pondělí.

Vyzákuli si totalitní vlády.

Zakázani Roman Tongola lene umí tančit práve v prodeji.

Vydává nakladatelství Burdon,
sponsor pořadu.